

Dosarul nr. 2rac-43/22

2-20040467-01-2rac-25022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

DECIZIE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Agenția Rezerve Materiale,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Servivet”, în procedura de faliment împotriva Agenției Rezerve
Materiale, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Financial
Investment Group” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale, a fost casată hotărârea din
16 februarie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre,
prin care acțiunea a fost admisă,

constată:

La data de 26 martie 2020 SRL „Servivet”, în procedura de faliment a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Rezerve Materiale cu privire la
încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 09 august 2016, în scopul
executării documentului executoriu nr. 2i-298-01/16, de către executorul judecătoresc
Alexandru Tcacenco au fost transmise SRL „Servivet” bunurile imobile aflate în mun.
Chișinău, str. Uzinelor, 2, inclusiv elevatoarele în care se aflau la păstrare bunurile
(grâu) depozitate de Agenția Rezerve Materiale, iar ca urmare a acestor acțiuni,
conducerea SRL „Servivet” a înaintat somații către toți agenții economici, care
dispuneau la acel moment de careva relații contractuale cu proprietarul anterior SRL

„Financial Investment Group”, cu privire la încheierea contractelor cu noul proprietar, în vederea colaborării în continuare.

A menționat că la 09 august 2016, Agenția Rezerve Materiale dispunea la păstrare în cadrul elevatorului nr. 1 de pe str. Uzinelor, 2, administrat de SRL „Servivet”, grâu alimentar în cantitate de aproximativ 3553 de tone.

A susținut că prin somația din 23 noiembrie 2016 cu nr. de intrare 1513, expediată pârâtei, conducerea SRL „Servivet” a informat despre preluarea dreptului de posesie asupra bunurilor imobile, în care se afla la păstrare cantitatea de grâu menționată și a solicitat încheierea unui contract de depozitare a grânelor cu Agenția Rezerve Materiale pentru colaborare în continuare, însă, la somație nu a fost primit răspuns.

Reclamantul a afirmat că, conform art. 307 alin. (1) din Codul civil, SRL „Servivet” a avut și are statut de posesor legitim al bunurilor în cauză, iar conform art. 315 din Codul civil (în vigoare la data evenimentelor), proprietarul are drept de posesiune, folosință și dispoziție asupra bunului.

A notat că la 31 decembrie 2016, Agenția Rezerve Materiale a încheiat cu SRL „Financial Investment Group” contract de păstrare a grâului, fără a ține cont de faptul că posesia asupra bunurilor imobile (în care se afla la păstrare cantitatea de grâu menționată) se afla la SRL „Servivet”. Păstrarea grâului a fost efectuată de către SRL „Servivet”, cu suportarea cheltuielilor de pază, deservire (uscare, procesare, etc.), energie electrică, gaze naturale, etc.

A relevat că prin somația din 28 februarie 2017, Agenția Rezerve Materiale a fost înștiințată despre existența datoriei în sumă de 277 134 de lei, acumulată pe perioada 01 decembrie 2016 – 01 martie 2017, reieșind din următoarea formulă de calcul: 26 de lei pentru păstrarea 1 tonă de grâu pe lună x 3553 tone x 3 luni = 277 134 de lei și a fost solicitată achitarea datoriei existente și repetat încheierea unui contract pentru evitarea situațiilor de conflict. Totodată, i-a fost comunicat faptul că neglijarea preavizelor și lipsa unui contract încheiat cu SRL „Servivet”, care posedă legal bunurile din str. Uzinelor, 2, impune proprietarul bunurilor să inițieze procedurile legale de apărare a drepturilor și repararea prejudiciilor materiale cauzate în urma cheltuielilor pentru electricitate, pază, salubritate, gaze naturale în vederea păstrării corespunzătoare a grâului alimentar în cantitate de 3553 de tone, depozitate în elevatorul nr. 1 din mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2.

A invocat că, deși au fost acordate mai multe termene pentru încheierea contractului între SRL „Servivet” și Agenția Rezerve Materiale, totuși, ultima a refuzat și a neglijat aceste adresări, nu a ridicat și nu a întreprins măsuri în vederea ameliorării situației create cu privire la grâul depozitat în spațiile administrate de SRL „Servivet”.

A specificat că, deși Agenția Rezerve Materiale a invocat faptul că SRL „Financial Investment Group” este proprietarul și posesorul bunurilor imobile menționate, totuși, nu a probat deținerea posesiei de către SRL „Financial Investment Group”.

Reclamanta a relatat că Agenția Rezerve Materiale a invocat că procesul-verbal din 09 august 2016 a fost anulat și nu produce efecte juridice, însă, a ignorat să declare

că posesia asupra bunurilor imobile menționate s-a păstrat și a rămas la SRL „Servivet”, deoarece nu a fost întoarsă executarea, iar ulterior actele de proprietate ale SRL „Financial Investment Group” au fost desființate.

SRL „Servivet”, în procedura de faliment a mai invocat că prin hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 04 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014 încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” în privința bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2, cu nr. cadastrale XXXXX.

A menționat că în perioada 09 august 2016 - 12 aprilie 2017 a asigurat păstrarea grâului, suportând cheltuieli semnificative, care urmează a fi achitate de către pârâtă. Astfel, Agenția Rezerve Materiale urmează să achite plățile pentru păstrarea grâului începând cu 23 noiembrie 2016, când a fost informată despre trecerea posesiei la SRL „Servivet”.

Reclamanta a afirmat că, a solicitat achitarea de către Agenția Rezerve Materiale a sumei de 26 de lei pe lună pentru o tonă, plată care acoperea toate cheltuielile și care a fost similară sau chiar mai mică decât cea care a fost acceptată de către Agenția Rezerve Materiale în relațiile cu SRL „Financial Investment Group” pentru aceeași perioadă. Prin urmare, reieșind din cantitatea păstrată de 3553 de tone, pentru o lună suma constituie 92 378 de lei sau 3079,26 de lei pe zi, iar în perioada 24 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017, pentru păstrare zilnică a grâului, suma constituie 431 096,40 de lei (3079,26 de lei x 140 de zile).

A solicitat încasarea din contul pârâtei a sumei de 431 096,40 de lei, cu titlu de plată pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017.

Prin încheierea protocolară din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost atrasă în proces SRL „Financial Investment Group” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Servivet”, în procedura de faliment și a fost încasată din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet” plata pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

La 16 martie 2021 Agenția Rezerve Materiale a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale, a fost casată din alte motive hotărârea primei instanțe și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost admisă acțiunea și a fost încasată din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet” plata pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

La 11 februarie 2022 Agenția Rezerve Materiale a declarat recurs împotriva

deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia aplicată și au interpretat eronat legea, precum și au apreciat arbitrar probele.

A menționat că instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că doar între Agenție și SRL „Financial Investment Group” a fost încheiat contractul privind acordarea serviciilor de păstrare a grâului alimentară din 31 decembrie 2015, cu termen de executare a clauzelor contractuale valabil până la 31 decembrie 2016, la elevatorul nr. 1 din str. Uzinelor, 2, care aparținea cu drept de proprietate SRL „Financial Investment Group”, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, autentificat notarial și înregistrat la OCT Chișinău.

Agencia Rezerve Materiale a susținut că instanțele judecătorești nu au dat apreciere faptului că prin decizia din 22 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, au fost casate decizia din 11 iulie 2016 și încheierea din 12 iulie 2016 ale Curții de Apel Chișinău, prin care a fost recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014 încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” privind înstrăinarea bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2, restituirea bunurilor în posesia și folosința acesteia, cu aducerea părților în poziția inițială și a fost restituită cauza spre rejudecare.

A afirmat că prin hotărârea din 12 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost admisă cererea depusă de SRL „Financial Investment Group” și a fost declarat nul procesul-verbal al executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco de transmitere a bunurilor din 09 august 2016, iar conform art. 331 din Codul civil, actul juridic nul se consideră cu efect retroactiv, adică nu a produs nici un efect juridic din momentul încheierii.

Agencia Rezerve Materiale a relevat că prin hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „Servivet” împotriva SRL „Financial Investment Group” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2365 din 245 aprilie 2014, încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group”. În acest caz, intrarea în posesia bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2 de către SRL „Servivet” a fost una ilegală și fără temei juridic.

A notat că potrivit informației eliberate de Agenția Servicii Publice cu nr. 01/4536 din 27 iulie 2018, conform datelor din Registrul bunurilor imobile, pe numele SRL „Financial Investment Grup” a fost înregistrat cu drept de proprietate, folosință, inclusiv bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, elevatorul unde era păstrat grâul alimentară al Agenției Rezerve Materiale. Astfel, Agenția nu a avut temei legal să încheie contract de acordare a serviciilor de păstrare cu SRL „Servivet” la momentul dat, dar a încheiat cu SRL „Financial Investment Group”, proprietar de drept și nu cu SRL „Servivet”, care a obținut dreptul de posesie și folosință ca urmare a unei hotărâri

care ulterior a fost casată.

A declarat că prin hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 04 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group”. În cazul dat, conform art. 931 alin. (1) din Codul civil, SRL „Servivet” urma să se adreseze cu o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Financial Investment Group” și nu împotriva Agenției.

A invocat că, capătul de cerere ce ține de recunoașterea nulității actului juridic (contractul de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014) încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” se află pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, o hotărâre în acest sens nu există.

Recurenta a mai invocat că, instanțele judecătorești nu au lat în considerare nici faptul că pentru perioada, pe care o solicită intimatul, de la 23 noiembrie 2016 până la 12 aprilie 2017, a executat integral prevederile contractuale și a achitat pentru serviciile de păstrare SRL „Financial Investment Group”, fapt confirmat prin facturile fiscale recepționate de către intervenientul accesoriu, precum și dispozițiile de plată executate, anexate la dosar (pentru lunile noiembrie 2016, decembrie 2016, ianuarie 2017, februarie 2017, martie 2017 și aprilie 2017).

A menționat că între Agenție și SRL „Servivet” nu a fost încheiat niciun contract, astfel, neexistând nici o obligație și respectiv, nu este prezentă răspunderea delictuală. Agenția nu și-a exprimat acordul în vederea transmiterii bunului spre depozitare unui terț sau modificării condițiilor contractuale de depozitare. În așa mod, nu putea fi în calitate de pârât și respectiv, de la aceasta nu putea fi încasată repetat plata pentru păstrarea acelorași bunuri, pentru perioada de păstrare a acelorași bunuri, pentru care deja au fost achitate plățile prevăzute în contract.

A afirmat că instanțele judecătorești au reținut doar cele invocate de către intimată, iar emiterea hotărârii din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru privind încasarea repetată a plăților pentru serviciile de păstrare a grâului alimentar de la Agenția Rezerve Materiale, menținută prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este o tentativă de îmbogățire fără justă cauză, care are în final prejudicierea bugetului statului și limitarea Agenției în achiziționarea și completarea rezervei în vederea asigurării funcționării stabilite a economiei și populației, inclusiv în perioada declarată stare de alertă în sectorul energetic.

A declarat că în instanța de apel, reprezentantul intimatei a recunoscut faptul că Agenția și-a executat obligațiunile contractuale față de SRL „Financial Investment Group”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii copia deciziei contestate la 06 decembrie 2021 (f.d. 45, volumul II), însă,

lipsește date cu privire la recepționarea acesteia. În cererea de recurs, Agenția Rezerve Materiale a indicat că a recepționat decizia la 15 decembrie 2021.

Astfel, recursul, declarat la 11 februarie 2022, este în termen.

Prin referințele depuse la 06 aprilie 2022, 29 iunie 2022 și 10 octombrie 2022 SRL „Servivet”, în procedura de faliment, reprezentată de avocatul Vitalie Ciofu, a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 06 aprilie 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele cauzei în raport cu recursul declarat și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din suportul probator prezent la actele cauzei rezultă că la 31 decembrie 2015, Agenția Rezerve Materiale a încheiat cu SRL „Financial Investment Grup” contractul privind acordarea serviciilor de păstrare a grâului alimentară, cu termen de executare a clauzelor contractuale până la 31 decembrie 2016, la elevatorul nr. 1 din str. Uzinelor, 2.

La 09 august 2016, ora 07:20, executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco a întocmit procesul-verbal de transmitere a bunurilor în scopul executării documentului executoriu nr. 2i-298-1/16 din 11 iulie 2016 emis de Curtea de Apel Chișinău privind obligarea SRL „Financial Investment Grup” să restituie bunurile către SRL „Servivet”, situate în mun. Chișinău str. Uzinelor, 2 cu numerele cadastrale XXXXX; de la XXXXX până la XXXXX inclusiv, XXXXX; de la XXXXX până la XXXXX inclusiv, XXXXX.

Prin somația nr. 51 din 23 noiembrie 2016, administratorul procedurii de insolvență a SRL „Servivet”, Tudor Ambrosi a comunicat Agenției Rezerve Materiale despre procesul-verbal de transmitere a bunurilor din 09 august 2016 întocmit de executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco și înregistrarea în Registrul bunurilor

imobile a dreptului de proprietate al SRL „Servivet” asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2, angajații căreia vor asigura paza, deservirea și întreținerea elevatoarelor. Urmare a celor relatate, pentru asigurarea integrității mărfii Agenției Rezerve Materiale, SRL „Servivet” a solicitat în termen scurt, dar nu mai mult de 5 zile, încheierea unui contract cu transmiterea prin act de predare-primire spre păstrare a cantității reale a mărfii aflate în Elevatorul nr. 1 (f.d. 27, volumul I).

La 31 decembrie 2016, Agenția Rezerve Materiale a încheiat cu SRL „Financial Investment Grup” contractul nr. 0303/06 de acordare a serviciilor de păstrare a grâului alimentar, valabil până la 31 decembrie 2017, la elevatorul nr. 1 din str. Uzinelor, 2 (f.d. 33-36, volumul I).

Prin somația din 03 martie 2017, administratorul procedurii de insolvență a SRL „Servivet”, Tudor Ambrosi, repetat a adus la cunoștință Agenției Rezerve Materiale că din data de 09 august 2016 SRL „Servivet” administrează bunurile imobile situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2, dată la care Agenția dispunea la păstrare grâu alimentar în cantitate de 3 553 tone. SRL „Servivet” a solicitat achitarea în termen de 10 zile a serviciilor de păstrare pentru perioada 01 decembrie 2016 – 01 martie 2017 în mărime de 277 134 de lei (f.d. 28-29, volumul I).

Prin răspunsul nr. 0106-160 din 10 martie 2017, Agenția Rezerve Materiale a comunicat administratorului autorizat Tudor Ambrosi că grâul, aflat în elevatorul de pe adresa str. Uzinelor, 2, mun. Chișinău, este din roada anului 2013 și potrivit pct. 11 din Regulamentul cu privire la rezervele cerealiere de stat, durata lui de păstrare constituie cel mult 4 ani. Prin urmare, în perioada actuală, grâul respectiv urmează a fi reîmprospătat și în acest scop, cantitatea de grâu depozitată în elevatorul menționat va fi preluată de către agentul economic ÎM „Zernoff” SRL cu achitarea din contul agentului economic dat a cheltuielilor pentru încărcarea grâului și funcționarea elevatorului. Totodată, luând în considerație că executarea contractului de acordare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale din rezerva de stat, încheiat cu SRL „Financial Investment Grup”, a decurs normal, fără să fie atestate încălcări ale condițiilor contractuale, a fost luată decizia de a prelungi contractul dat pentru primele luni ale anului 2017, având în vedere necesitatea reîmprospătării grâului. Încheierea contractului de păstrare a bunurilor materiale cu SRL „Servivet” impunea transmiterea grâului depozitat către ultima și prin urmare, recântărirea acestuia, ceea ce ar fi implicat costuri considerabile, care nu sunt justificate, ținând cont de faptul că în perioada imediat următoare grâul se transmite spre reîmprospătare. Ulterior, este posibilă examinarea subiectului privind încheierea contractelor de acordare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale din rezerva de stat, reieșind din soluția finală ale instanțelor de judecată în litigiile între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” (f.d. 50, volumul I).

Prin somațiile din 29 martie 2017 și 12 aprilie 2017, administratorul autorizat Tudor Ambrosi a solicitat repetat Agenției Rezerve Materiale să achite serviciile de păstrare în mărime de 277 134 de lei (f.d. 31-32, volumul I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Servivet” a solicitat

încasarea din contul Agenției Rezerve Materiale a sumei de 431 096,40 de lei, cu titlu de plată pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a admis acțiunea depusă de SRL „Servivet”, în procedura de faliment și a încasat din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet” plata pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

Ulterior, instanța de apel a admis apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale și a casat, din alte motive, hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea și a fost încasată din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet” plata pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul litigios, consideră că instanța de apel a examinat superficial circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, limitele apelului și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Respectiv, conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 19 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în normele enunțate, instanța de recurs constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță și fără a se pronunța asupra tuturor argumentelor din apel.

Din materialele cauzei rezultă că la 25 aprilie 2014, SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 2635 privind înstrăinarea bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2, numerele cadastrale XXXXX.

La 25 aprilie 2014, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014, a fost înregistrat dreptul de proprietate al SRL „Financial Investment Group” asupra construcției (depozit) în litigiu cu nr. cadastral XXXXX (f.d. 18, volumul I).

Prin hotărârea din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 12 iulie 2016, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Servivet” și a fost recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014 încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” privind înstrăinarea bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2 cu numerele cadastrale XXXXX. SRL „Financial Investment Group” a fost obligată să restituie bunurile obținute prin tranzacția anulată agentului economic SRL „Servivet” și anume bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, la 13 iulie 2016 a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra depozitului nr. cadastral XXXXX după SRL „Servivet”, în temeiul hotărârii din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, construcție în care a fost depozitat grâul de către Agenția Rezerve Materiale (f.d. 20, volumul I).

La 09 august 2016 executorul judecătoresc a întocmit procesul-verbal de transmitere a bunurilor SRL „Servivet” în temeiul hotărârii din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 5, volumul I).

Prin decizia din 22 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile declarate de avocatul Angela Popil în interesele SRL „Financial Investment Group” și a fost casată hotărârea din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 12 iulie 2016, cauza fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 122-130, volumul I).

La 28 decembrie 2016, Judecătoria Ciocana mun. Chișinău a pronunțat hotărârea prin care a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „Servivet” împotriva SRL „Financial Investment Group” privind recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014 (f.d. 131-132, volumul I).

Această hotărâre a fost menținută prin decizia din 05 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 217-223, volumul I).

Din materialele cauzei mai rezultă că la 12 martie 2018 a fost pronunțată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care a fost admisă acțiunea SRL „Financial Investment Group” și a fost anulat procesul-verbal de transmitere a bunurilor din 09 august 2016, întocmit de către executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco (f.d. 198-211, volumul I).

În decizia pronunțată în prezenta speță, Curtea de Apel Chișinău a menționat că acțiunea depusă de către SRL „Servivet” este întemeiată, întrucât la data încheierii contractului nr. 0303/06 de acordare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale din rezervele de stat și/sau ajutoare umanitare dintre Agenția Rezerve Materiale și SRL „Financial Investment Group”, bunul imobil nr.cadastral XXXXX situat în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor, 2, se afla în proprietatea SRL „Servivet”, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile. Iar pentru păstrarea bunurilor în elevatorul nr. 1, ce aparține SRL „Servivet”, ultima a suportat cheltuieli de păstrare și prin urmare, este îndreptățită să-și recupereze cheltuielile.

Așadar, la caz, instanța de apel a constatat că Agenția Rezerve Materiale nu și-a onorat obligația asumată prin contractul nr. 0303/06 de acordare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale din rezerva de stat și/sau ajutoare umanitare și nu a achitat suma datoriilor acumulate pentru serviciile de păstrare a grâului în mărime de 277134 de lei pentru perioada 01 decembrie 2016 – 01 martie 2017.

Pentru aceste rațiuni, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată acțiunea înaintată de SRL „Servivet” și a dispus încasarea din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet”, în procedura de faliment, a plății pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 - 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

Analizând conținutul deciziei contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că actul judecătoresc este nemotivat, or, instanța de apel nu și-a argumentat soluția de încasare a plății pentru păstrarea grâului pentru întreaga perioadă solicitată în acțiune și anume – de la 23 noiembrie 2016 până la 12 aprilie 2017.

După cum s-a indicat supra, Curtea de Apel Chișinău a menționat doar că Agenția Rezerve Materiale nu și-a onorat obligația de a achita suma datoriilor acumulate pentru serviciile de păstrare a grâului în mărime de 277 134 de lei pentru perioada

01 decembrie 2016 – 01 martie 2017, fără însă a indica raționamentele de încasare a plății pentru perioada începând cu data de 23 noiembrie 2016 și până la 12 aprilie 2017.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a specificat că la data încheierii contractului nr. 0303/06 de acordare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale, bunul imobil nr. cadastral XXXXX se afla în proprietatea SRL „Servivet”, însă, nu a supus analizării hotărârile judecătorești, anexate la materialele cauzei, pronunțate de către instanțele de judecată în cadrul litigiilor dintre SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group”, ce au ca obiect dreptul de proprietate inclusiv asupra depozitului nr. cadastral XXXXX.

Astfel, instanța de apel nu a verificat dacă, în întreaga perioadă pentru care se solicită încasarea plății pentru păstrarea grâului 23 noiembrie 2016 - 12 aprilie 2017, depozitul nr. cadastral XXXXX s-a aflat în proprietatea și gestiunea SRL „Servivet”.

Pe întreg parcursul examinării cauzei, cât și în cererea de apel, Agenția Rezerve Materiale a susținut că pentru perioada, pe care o solicită intimata, de la 23 noiembrie 2016 până la 12 aprilie 2017, a executat integral prevederile contractuale și a achitat pentru serviciile de păstrare SRL „Financial Investment Group”, fapt confirmat prin facturile fiscale, recepționate de către ultima, precum și dispozițiile de plată executate, anexate la dosar (pentru lunile noiembrie 2016, decembrie 2016, ianuarie 2017, februarie 2017, martie 2017 și aprilie 2017).

La fel, Agenția Rezerve Materiale a invocat că nu a încheiat cu SRL „Servivet” niciun contract și respectiv, nu poate avea nicio obligație față de această întreprindere, relațiile contractuale fiind cu SRL „Financial Investment Group”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă că instanța de apel, ajungând la concluzia că Agenția Rezerve Materiale nu și-a onorat obligația asumată prin contractul nr. 0303/06 de acordare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale din rezerva de stat și/sau ajutoare umanitare și nu a achitat suma datoriilor acumulate pentru serviciile de păstrare a grâului, nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către Agenția Rezerve Materiale în cererea de apel, pe care recurenta le consideră decisive la soluționarea cauzei, precum nici nu a dat apreciere facturilor fiscale și dispozițiile de plată anexate de către ultima în susținerea poziției sale.

Or, instanța de apel urma să aprecieze fiecare probă privitor la relevanța, admisibilitatea și veridicitatea ei și toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei, precum și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Deci, Curtea de Apel Chișinău era obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Respectarea principiului egalității armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza într-o situație egală în raport cu adversarul său, astfel încât între părți să se mențină un echilibru corect.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că decizia contestată este nemotivată, instanța de apel examinând superficial atât apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale, cât și cauza dedusă judecării, fără a se expune asupra tuturor argumentelor invocate în apel, fapt ce impune casarea deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a înlătura aceste omisiuni și de a verifica argumentele indicate în cererea de recurs.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Astfel, contrar standardelor procedurale recunoscute, instanța de apel a soluționat prezenta cauză fără să furnizeze răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei).

Se accentuează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Însă, la caz, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată, circumstanțele constatate fiind apreciate drept o eroare judiciară.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia pronunțată nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Agenția Rezerve Materiale.

Se casează integral decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet”, în procedura de faliment împotriva Agenției Rezerve Materiale, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” cu privire la încasarea sumei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic

Dosarul nr. 2rac-43/22
2-20040467-01-2rac-25022022

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet”, în procedura de faliment, reprezentată de avocatul Vitalie Ciofu, cu privire la examinarea recursului în prezența participanților la proces,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet”, în procedura de faliment împotriva Agenției Rezerve Materiale, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” cu privire la încasarea sumei,

constată:

La data de 26 martie 2020 SRL „Servivet”, în procedura de faliment a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Rezerve Materiale, solicitând încasarea sumei de 431 096,40 de lei, cu titlu de plată pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017.

Prin încheierea protocolară din 13 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atrasă în proces SRL „Financial Investment Group” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Servivet”, în procedura de faliment și a fost încasată din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet” plata pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

La 16 martie 2021 Agenția Rezerve Materiale a declarat apel împotriva hotărârii

primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Agenția Rezerve Materiale, a fost casată din alte motive hotărârea primei instanțe și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost admisă acțiunea și a fost încasată din contul Agenției Rezerve Materiale în beneficiul SRL „Servivet” plata pentru păstrarea grâului în perioada 23 noiembrie 2016 – 12 aprilie 2017 în sumă de 431 096,40 de lei.

La 11 februarie 2022 Agenția Rezerve Materiale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin referința depusă la 06 aprilie 2022 SRL „Servivet”, în procedura de faliment, reprezentată de avocatul Vitalie Ciofu, a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 06 aprilie 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

La data de 07 septembrie 2022 SRL „Servivet”, în procedura de faliment, reprezentată de avocatul Vitalie Ciofu, a depus cerere privind examinarea recursului în prezența participanților la proces în conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă.

Examinând cererea cu privire la examinarea recursului în prezența participanților la proces, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul declarat admisibil se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În sensul normei de drept procedural citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat admisibil se examinează fără participarea participanților la proces și doar în situații de excepție se poate decide invitarea participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța asupra temeiurilor invocate în cererea de recurs. Însă, la caz, lipsesc temeiuri relevante și concludente în vederea examinării recursului în prezența participanților la proces.

Astfel, respectiva solicitare a intimatului este neîntemeiată și susceptibil de a fi respinsă, or, prezenta speță nu ridică probleme de drept majore, astfel încât clarificarea acestora ar necesita audierea părților în ședință de judecată.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge

cererea depusă de SRL „Servivet”, în procedura de faliment, reprezentată de avocatul Vitalie Ciofu, cu privire la examinarea recursului în prezența participanților la proces.

În conformitate cu art. 444, 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet”, în procedura de faliment, reprezentată de avocatul Vitalie Ciofu, cu privire la examinarea recursului declarat de Agenția Rezerve Materiale împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în prezența participanților la proces.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic